

**ИЗЛЕКУВАНИЯТ МЪРЗЕЛ
ХЪРВАТСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Имало един човек — много мързелив. По цели дни лежал под сянката, а децата му гладували и ходели от къща на къща да просят милостиня. Селяните, като минавали край него, спирали и почвали да го хокат:

— Не те ли е срам! Децата ти скитат немили-недраги, а ти лежиш. Стани да работиш!

Веднъж мързеливият се надигнал и отишъл при попа:

— Дядо попе — рекъл, — опей ме и викай селяните да ме заровят жив!

— Защо? — попитал попът.

— Защото ме е срам от хората. Всеки ден ме ругаят. Ще ида на оня свят да си полежа.

Попът го опял, викнал четирима души да го вземат на носило. По пътя ги срещнал един работлив заможен човек.

— Къде го носите? — попитал той.

— На гробищата.

— Стойте бе! Жив човек заравя ли се в гроб?

Разправили му каква е работата.

— Стани — рекъл заможният, — ела у дома да ти дам кринче жито, та да имаш хляб, додето припечелиш нещо.

Мързеливият се понадигнал от носилото:

— Ами мляно ли ще ми го дадеш?

— Немляно.

— Тогава носете ме — обърнал се той към четиримата носачи — в гробищата! Не е за мен туй жито. Трябва да го карам на воденица, че да го меля, че да го връщам вкъщи, че да го меся, че да го пека, че чак тогава да го ям. Дълга и широка работа!

Отнесли го на гробищата. Заровили го в един гроб, като му сложили само един масур от устата навън, да може да диша. Попът прочел молитвата и си отишъл.

През нощта работният селянин си рекъл:

— Я да ида да изцерея оня, дето е на гробищата, от мързела му.

Облякъл черни дрехи, оцапал си лицето със сажди, сложил си кози рога на главата, отишъл и разровил мързеливеца.

— Ставай! — викнал му. — Аз съм дяволът. Днес като делеяхме душите на умрелите, твоята се падна на мене. Аз съм ти господар.

Каквото ти заповядам, ще го вършиш, или ще те проведя да вриш в смолата. Пренасяй камъните!

Мързеливият се надигнал, запретнал се и помъкнал тежките камъни. Носил, пышкал, та пот като град текла от челото му. Като ги пренесъл, при него дошъл пак дяволът с камшик.

— Ела сега да ти платя! — рекъл му и го вързал за едно дърво.

Почнал да го бие с камшика и като го натупал хубаво, рекъл:

— Дяволът тъй плаща на слугите си. Влизай сега в гроба!

Мързеливият легнал в гроба, а господарят му хвърлил малко пръст отгоре му и си отишъл. Съмнало се. Погребаният скочил от гроба и беж към село. Грабнал една брадва и се втурнал към гората. Почнал да сече. Минал край него заможният селянин и го попитал:

— Добре си дошъл от оня свят! Какво ново-вехто носиш оттам?

— Остави ме — отвърнал мързеливият. — Никому да не дава господ да отиде там!

И продължил да сече.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.